

[Stavad]

den måde, som kommunerne og amterne er blevet maltrakteret på.

At ventelisterne på sygehusene stiger katastrofalt, er en sag, som vi skal vende tilbage til på onsdag, når socialdemokratiets forespørgsel om sygehusene kommer til behandling. Der er mangel på forsvarlige pasningsmuligheder for vore børn som følge af, at regeringens politik har forhindret den nødvendige udbygning af daginstitutioner. Og sådan kunne vi nævne en række områder, hvor regeringens forsøg på at ødelægge det kommunale selvstyre har ramt den økonomisk svageste del af befolkningen.

Den aftale, der er indgået med Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen, betyder, at man nu forlader det helt uholdbare udgangspunkt, som 1984-regnskabet er udtryk for. I stedet bliver det regnskaberne for 1985 og 1986, der skal danne baggrund for aktivitetsniveauet i 1987, og regnskaberne for 1986 og 1987, der fastlægger aktivitetsniveauet i 1988. Det er en meget klar forbedring, som vi hilser med tilfredshed.

Dermed være ikke sagt, at socialdemokratiet mener, at dette forslag løser alle problemer for kommuner og amter. Efter vor opfattelse er der også utilfredsstillende ting i forslaget. Der er således det helt uacceptable, at regeringen har hæftet en ny straffeekspedition på lovforslaget, hvis kommuner og amter ikke nøjagtigt holder sig inden for den afstukne ramme. Den del af forslaget har de kommunale organisationer da heller ikke tilsluttet sig. Det er en mistillid over for vore lokalpolitikere, som vi må tage afstand fra, og som vi ikke synes er folketinget værdig.

Det foreliggende forslag er også udtryk for, at regeringen har måttet erkende, at den har budt amts- og kommunalpolitikere helt utilstrækkelige økonomiske rammer at arbejde inden for i 1986. Det har simpelt hen ikke været muligt at løse de opgaver, der er lagt ud lokalt. Så kunne man selvfølgelig sige, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad, men så let er det desværre ikke. Dette lovforslag ændrer nemlig ikke så meget som et komma i de økonomiske rammer for 1986, som regeringen med sit lovforslag har erkendt er utilstrækkelige.

Derfor må jeg spørge indenrigsministeren, hvorfor kommuner og amter skal tvinges til at gennemføre ødelæggende nedskæringer i

1986, når ministeren godt ved, at det slår utrolig meget i stykker. Har ministeren ikke overvejet, hvilke merudgifter denne siksak-kurs kan afføde i de kommende år? Er regeringen simpelt hen for stolt til at stå frem og erkende, at den tog fejl?

Socialdemokratiet vil sørge for, at regeringspartierne og det radikale venstre kommer til at tage stilling til ændringsforslag, som tilpasser 1986-rammerne til de efterfølgende år, så vi undgår disse menneskefjendske nedskæringer, som regeringen tvinger kommuner og amter ud i i 1986.

Det er glædeligt, at den såkaldte konjunkturregulering ophæves fra 1987. Den har været et skalkeskjul for, at regeringen har hentet milliardbeløb i de kommunale kasser. For 1985 og 1986 vil regeringen skære yderligere i de amtslige og kommunale bloktilskud, som vil påvirke deres økonomi med yderligere store negative beløb i 1986 og i 1987. Vi må i den forbindelse under udvalgsarbejdet se på den helt urimelige påvirkning af Københavns kommunes økonomi, som disse beskæringer vil få. Der må tages hensyn til, at Københavns kommune ikke har haft nogen konjunkturgevinst, heller ikke efter regeringens særprægede regnemetode.

Jeg vil også gøre nogle bemærkninger om tidspunktet for dette forslags fremsættelse. Folketinget, kommuner og amter var lovet et lovforslag inden den 15. februar 1986. Det er en urimelig behandling af kommuner og amter, at deres budgetlægning endnu et år skal gøres helt unødigt vanskelig, fordi regeringen ikke har kunnet finde sine egne ben. Det er urimeligt, at folketinget får en uge til at udvalgsbehandle et forslag med så vidtrækkende konsekvenser og med den sværhedsgrad, som dette forslag har. Jeg hører i hvert tilfælde ikke til de 5-10 personer i Danmark, der kan gennemskue alle detaljer i de meget uigennemsigtige udlignings- og tilskudssystemer, der er mellem kommuner og amter indbyrdes og mellem kommuner og amter på den ene side og staten på den anden side. Derfor håber jeg, at der trods alt bliver mulighed for et bare nogenlunde forsvarligt udvalgsarbejde, så vi ved, hvad der skal stemmes om, inden vi når frem til tredje behandling.

Jeg vil godt ende, hvor jeg startede, med at sige tak til borgere, der igennem deres protester og stemmeafgivning den 17. novem-